

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P. Ď.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. PaedDr. I. P., PhD., advokátom v B., proti odporkyni **S.**, **o povinnosti zdržať sa konania a o náhradu nemajetkovej ujmy s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7 C 31/2011, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2011 sp. zn. 2 Co 274/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 16. mája 2011 č.k. 7 C 31/2011-28 navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. septembra 2011 sp. zn. 2 Co 274/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal, že neboli preukázané také pomery navrhovateľa, ktoré by odôvodňovali priznanie mu oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Navrhovateľ nepredložil hodnoverné doklady o svojich majetkových, príjmových pomeroch. Ak doklady predložil, išlo len o neoverené fotokópie, naviac vzťahujúce sa k roku 2008 a 2009. Hoci aj v súčasnosti je uchádzačom o zamestnanie, dôkaz o tom, že poberá dávku v hmotnej núdzi je len jeden z dôkazov. Uvedený doklad nemožno považovať za dôkaz, od ktorého sa všetko odvíja a sám osebe nie je spôsobilý privodiť navrhovateľovi úspech. Vzhľadom k tejto skutočnosti už nie je rozhodujúca otázka, či navrhovateľ svojvoľne alebo zrejme bezúspešne uplatňuje alebo bráni právo. Pri posudzovaní osobných a majetkových pomerov pre priznanie (nepriznanie) oslobodenia účastníka konania, v prejednávanej veci navrhovateľa, od súdnych poplatkov, na rozdiel od právneho názoru vysloveného v rozhodnutí predloženom navrhovateľom, je

rozhodujúce aj to či, ako, kedy a v akej súvislosti sa žiadateľ zbavil, resp. zbavoval svojho majetku. Postup navrhovateľa aj v tejto časti svedčí v jeho neprospech.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol ho zrušiť ako aj uznesenie prvostupňového súdu, prípadne aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Podľa jeho názoru postupom súdov oboch stupňov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Hodnovernosť dokladov, ktoré predložil nebola žiadnym spôsobom spochybnená. Zdôraznil, že jeho jediným príjmom je sociálna dávka a príspevky v hmotnej núdzi, ktoré sú zákonom určené na zabezpečenie jedného teplého jedla denne, ošatenia a ubytovania (nie na úhradu súdnych poplatkov).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom

nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade navrhovateľa nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľa, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. nemožno považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Dovolací súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/ § 237 O.s.p., a to ani iných dôvodov prípustnosti, ktoré dovolateľ výslovne namietal. Dovolanie v tejto veci preto podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Námietky dovolateľa, ktorými vytyka súdu existenciu tzv. inej vady treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p., ktoré však samé osebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadnej aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 O.s.p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný odmietol. Vzhľadom na úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi

účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátane trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová